

אחד ואחד בסוד, וסוד - בראשית מ"ב וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו לפקה תתראו בא ראה שלא נתנה הנבואה אלא לשכורי הלב, כמו שנאמר רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות.

אמר רבי יוסי, תהית פסא הכבוד הקדוש, יעקב ספר, שהיא מדת הדין לצדו. בא ואמר, (שם לו) לא יעקב יאמր עוד שכך כי אם ישראל כי שרת עם אללים ועם אנשים ותוקל. אתה מוצא שיש יעקב ראה לצדו מדת הדין. וירוח לו השם פאשר עבר את פנואל וגוו, וסוד התקבר - (ירמיהו) אווי לנו כי פנה היום כי געטו צללי עבר.

רבי שמעון אמר, כשהഗלו מירושלים והוسر התפמיד, וטמא השונאן את ההיכל, בזמן זה הוא לא סבלת המלכות את ישראל משום חטאיהם, אלא ישראל משומ שהיא משני צדדים - רחמים ורדים.

והמליה של לא יעקב יאמր עוד שכך כי אם ישראל, פאשר מתפרק בסבירותו. ישראל וייעקב - זה עליזון מזוה, ובגללם קיה מטה משה קוק משני צדדי משה מקדוש, אחד רחמים בדין, ואחד דין בדין.

ויסוד (במודבר כב) לא הבית און ביעקב ולא ראה عمل בישראל - ביעקב ולא ראה פעולה דחוקים בין משאנו בגולות דחוקים בין שונאים, והסתלקה הפלפה מן המלך והתרחקה ממנה, הוא ישרה שכינתו בינוינו ויגאננו, וויסוד של (שעה מה) פה אמר ה' מלך ישראל וגאלו ה' צבאות.

ויחי כי, פה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדום רגלי. בבני העזיז שמי רגלים כי, לי גודלה י' לח' קטנה, ח'

בד בריך יתהון כל חיד ומד ברזא. ורزا (בראשית מ"ב וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבני לפקה תתראו בא חי, שלא איתיה בית בכואתא, אלא לתבירי לבא. פמה דעת אמר, (בראשית מ"ב) רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות).

אמר רבי יוסי, תהوت ברPsi כי קרא קדישא, יעקב ספר, דאייה מכילתא לדינה לסתירה, אתה אמר, (בראשית לו) לא יעקב יאמր עוד שכך כי אם ישראל כי שרת עם אללים ועם אנשים ותוקל. את משבח דיעקב חזא לסתירה מכילתא לדינה, וירוח לו השם פאשר עבר את פנואל וגוו, ורزا דמלה (ירמיהו) אווי לנו כי פנה היום כי געטו צללי עבר.

רבי שמעון אמר, بد אתגליאו מן ירושלים, ואעדיאו תדира, וסאייב מסנאה ית היכלא. בעדנא היה לא סובלת מלכיותה לישראל על חוכיהון, אלא ישראל. בגין דהיא מתרי גיסא, רחמי זדנא.

ומלה דלא יעקב יאמր עוד שכך כי אם ישראל, بد אתפריש בסבירותה. ישראל יעקב עלאה דא מן דא, ובגינ hon הרה חוטרא דמשה גלייפא מתרין סטרוי משמיה קדישא, חד רחמי בדינה, וחד דינה בדינה.

וירزا (במודבר כב) לא הבית און ביעקב ולא ראה عمل בישראל, מדאנן בגלוותא, דהיקון בין שניאי, ואסתלקת מטרוניגתא מן מלכא, ואחריה מניה, הוא ישרי שכינתא ביננא ויפרקייננא. ורزا (ישעה מה) פה אמר ה' מלך ישראל וגאלו ה' צבאות. ויחי חי, (ישעה ט) פה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדום רגלי.

בנין עלאה, שת"י רגלי חי, לי רבתא, י' לח' זעירתא, ח' לתיו, ווי לו', ר' לד',